

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA ALMENYS UNA BATALLADA CADA SETMANA

Aquest número 10 cts. per tot Espanya

NUMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, núm. 20, botiga
Telèfon A. 4115. — BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fora de Barcelona cada trimestre. ESPANYA, pessetes 1'50. — ESTRANGER, 2'50

UN CONFIAI

— Escolti! Què espera aquell senyor tan gros?
— Què vol que esperi? La grossa!

CARTAS DE FORA

RIPOLL

Diumenge, dia onze. Hora: les tres de la tarda. Surto de casa—jo no gasto els trenta centímetes al café—i me'n vaig a cercar els amics. On anirem que ens costi pocs diners?

Pere Vill

SALIENT

Els homes d'idees falses Estem de ple a l'època de les sorpreses i de les contradiccions, i ja no ens pot estranyar res; però hi ha coses que fan riure i coses que fan plorar, i d'altres que fan plorar i riure a la vegada.

amb el senyor Rector per representar al "Centre Catòlic" (l'obra dels seus ideals) "Los pastorillos en Belén".

BLANES

Tanmateix, ha quedat demostrat que l'autor dels articles sobre el tramvia publicats des del setmanari "Recull", de Blanes, és d'"albercoquer".

Un sallenti de l'any 27 Fa pocs dies l'Església celebrava la festa de Santa Llúcia. I llegim en un diari que els devots han portat a la seva capella no sé quants milers de ciris.

A Budapest un monjo ha donat una confrencia en la qual ha profetitzat el retorn de la dinastia del rei Francesc Josep.

A Anglaterra augmenta la crisi del treball. Fa pocs dies les estadístiques marcaven 4370 obrers més sense feina que la setmana anterior.

A Mèxic un home va entrar en una església, amb una bomba a la mà, decidit a fer-la fer explotar.

Cent Companyies que es dediquen a la refinaria del sucre als Estats Units, han decidit formar un Sindicat.

Els anglesos parem els peus a Mussolini. Diuen de Ginebra que l'ambaixador anglès a Roma ha rebut instruccions de Chamberlain per a què adverteixi Mussolini de la necessitat d'ésser més moderat en tot el que afecti a política internacional.

Sí, Anglaterra sap molt bé allò que diem quan parlem castellà: "A río revuelto..."

L'estafa de tots els anys: La policia cerca els autors d'unes participacions falsificades de la rifa de Nadal.

A Mèxic els catòlics no deixen d'armar aldarulls. Recentment, una facció de siscentos catòlics atacà les tropes liberals.

Un serbi pretèn haver descobert el moviment continu. L'únic inconvenient del seu invent, segons notícies de les agències publicades per tots els diaris de Barcelona, és la dificultat d'aturar la maquinaria.

A Marsella un noi de cinc anys ha tirat al canal un germanet seu, el qual s'ha negat. Quina precocitat! Ara sí que es pot dir ben bé que es neix criminal de la mateixa manera que es neix poeta...

UN TROS DE PAPER

CANTARELLAS.

Quant tardas a sortir, nina, sempre que l'viach a esperar! Jventura que sech amich del adroguer del devant!

ENDEVINALLA

Si no tens dita, no t serveixo. Peso molt i costo car, Y a una mateixa alsada, Tinch los barcos y los alis...

ALTRA ENDEVINALLA

Un gran embustero va entrar un dia en una reunió Aixis que s'assenia, un li crida —¡Mentida!

XARADA.

Del meu cos, que es una nena que jo estimo fins al cel vaig a fer ara l' retrato...

EN UN CAFFE.

—¡Mosoi! portem una copa de vi de Jerez! —¡Uy que l' podré ben servir, qu' avans d' ahí nos en va arribar del estranger

SOLUCIO A LA ENDEVINALLA.

Solució a la xarada anterior. Solució al geogràfic anterior. La millor manera es tenir la llengua per l' anas.

BARCELONA

DIJMES 16 SETEMBRE 1866

ADMINISTRACIO Y REDACCIO.

Centre del Arch del Teatro, entre la núm. 51 y 52.

PREU DE SUSCRIPCIO.

BARCELONA. Al mes 4 rbs. FORA DE BARCELONA Trimestre 12 rbs.

UN TROS DE PAPER.

LOS VESTITS.

Lo vestit no va a ser el mateix per tothom. No sé que m pagaria de tenir franquesa ab lo senyor Bastia, que ab aixó de proverbis es una allga...

va ben vestit, encara que sica un pelacanya, diu que hi ha un senyor. Tot aixó es una moneda tan corrent que, respetsch que no vull ocuparme.

Aquest subjecte no va poder resistir lo segon acte de l' obra xaraguet fer per en Ross. Si alguna vegada vas a casa de un subjecte que no té gaires medies de fortuna y lo trobas assentat davant de una taula d' exorbitant molt bonica y a d' ell lo veubas vestit ab una riquissima bata y portant al cap un caquet de vellut de seda brodada ab molt lluz, ja poden fugir d' ell com de la peste...

SORTINT DEL TEATRE

—Senyor comte, què li ha semblat En Fleta? —Que treballava avui?

DONANT-SE TO

—Avui el papa ha comprat deu cases... —Quin burgès! —Deu cases per a fer un «pessebre».

Què li hauran donat a Mussolini? Ara parla de formar el bloc llatí per a afirmar la pau del món. 'Italians i francesos—ha dit— no renyiran mai, perquè són germans que s'estimen.' I no recordeu, mesos ençà, quan per tota la frontera franco-italiana es sentia soroll d'armes? Aquest home és un panell! Cada dia fa més goig la fraternitat hispano-americana. L'harmonia entre els pobles és una base del progrés, de la pau i de la felicitat. Per això vèssim alegria cada cop que veiem accentuar la campanya hispano-americana. Així

arribarà un dia que hi haurà tanta compenetració i amistat, que, avesats a l'hispano-americanisme, ens caldrà un petit pretext de disgust per poder-lo recomençar. La S. de N. (Lleixei's Societat de Nacions) ha clos la seva 48 sessió. Caram, que treballa aquesta S. de N.! En els pocs anys que porta de vida, mireu ja el gran nombre de sessions celebrades. I no cal dir que la tasca ha estat molt fructífera. La pau impera arreu i el desarmament és cada dia més eficaç. Aquest príncep Càrol (que s'ha escapat mi-

raculosament d'un atemptat imaginari) acabarà per ésser rei. Ell sortirà amb la seva. Qui fica la seva banya en un forat (i consti que ho diem ben ingènuament) el món és seu. Ara resulta que tothom diu que el rei Ferran desitjava que el succeís Càrol. Ha tingut tanta habilitat aquest minyó, que àdhuc el defensava els seus enemics. Però aleshores caldrà declarar rebel l'actual Miquel, fill de Càrol, nen de cinc anys. Què li deuran fer? Almenys l'hauran d'engegar a dida. El cèlebre Lerroix inventà les "meriendas fraternals" que servia el bar de la Casa del Pueblo.

Ara, tot ha pujat de categoria, i els republicans lerroixistes celebren ja "Xampanyes republicans". Però el governador que vol que cada cosa estigui al seu lloc, ha cregut que el xampany no s'adeia prou amb la democràcia del lerroixisme, i ha suspès el xampany. S'hauran d'accontentar amb tisana. El nostre Cercle Equestre ha tributat un homenatge a Albert Rossinyol, l'ànima del Club. Molt bé. Fem constar que ho hem vist amb satisfacció. Impremta La Campana i L'Esquella - Olm, 8, Barcelona.

UN TROS DE PAPER

de fam, avans de donar un favor a ningú. És menester no confondre aquest tipus amb el home tronat i que sempre va elegant aquà, per compte del raspall i l'esperit de vi, elegants als sastres. És de la mateixa família del senyor de bata i casquet brodat! Ademes de aquesta revista de vestits complets que podria durar molt i ocupar molta tomo, hi han certes pesses de vestir que en aparició son insignificants, i no obstant diuen molt al bon observador. El home que no ho necessita i se fa girar les patlles al sarevés quant ja està galdat del indret, es avavo i miserable. Aquell que gasta sempre pantalons molt amples, tant si es modis com no, i se fa subjectat al cos amb un cinturó de goma, generalment coneix el maneig de totes las armas y per qualsevol cosa s' desafia. Lo qui gasta estalietchs encastats a l'esquena es home de gènit apocà, d'aquells que s'estimen mes un mal arregio que un bon plet, cria anella, y s'ha deixat perdre las calces per la dona apesar de durlas tan lligadas. Los que portan un numero considerable de butxacas fondas a totes las pessa de roba y, no contents ab això, encara hi duen dos rufers, son homens codiciosos y per un regular jugan a la Bola. Los que en aquest pais, en que las variacions de temperatura son tan poch sensibles, portan la sobre-todo sobre i bras son lo que en diuen uns pintreros y homens de molt poca solta. Los que, pero ¡vaja! me sembla que ja ni ha prou. Què n' fariam d' embutar mes paper, si crech que ja ha conseguit lo meu objecte? Vamos, sigan amables; dignin que tinc rabó. De aquesta manera, ademes de ferme content, acabaràn de robar mi y mes la meua convicció y de avuy en devant podré sostenir per tot arreu. Que t' hant sempre de vet lo mónjo

de la rambla a cà l'amiga i per totes las funciones ¡Ay nineta! penso jo. Tu prou serás papallona mes no serás papallo. Quant tu mare s' escarrava, fet disapte per la casa, y tu surts a pendre l' sol Quant la mare du fundillas d' indiana, y tu puntillas y sejas y formazot ¡Ay nineta! penso jo. De fora prou que fas plañal, mes lo cor. Y quant tu veig, dolas nina, que serias tant divias, si coisses pantalons si en lloch de fer la ximplera, t' estesses a fer l' maseia, ó bé a surgir los mijones. ¡Ay nineta! penso jo. Los malaguanys es perdian. ¡Qui sap si t'ó t' perts per çò!

CORRESPONDENCIA.

Paris 12 de Setembre de 1886. Molt senyor meu. Encara que no vulguis tinch de tornari a parlar de la exposició, porque lo qu' es per aquí no s' enraona pas d' altra cosa. Ja li vaig dir que l' edifici qu' han construït es mes gran que cap navio; en efecte, l' he tornat a veure, y ja li dich jo que n' hi ha una bona butaerua. Lo cas es que de resultas de ser tan grandicò, això per poch se plaga y tota la exposició se n' va cà a l' Pte. Entre ls comisnats que s' cuidan de tot, hi ha un coitxero que va proposant de deitxarhi entrar carruatges, per mor que la gent no podria resistir tantas horas a peu; desseguida s' aixecà un sabater, que lambé es de la junta, oposants hi, ab grans empenys y crits, porque nada menos, que ja tenia plantada a la sortida, una parada de botinas, puig es inevitable que seguimho a peu, unas botinas estrenadas al entrar, ja seran feitas malbe al sortir. Al ultim, com tots dos eran de la junta, tots dos van guanyar. Se resolgueren las dos cosas: anar ab carruatge y a peu. De resultas de lo primer, jo ja m' aliguro ja porta de la exposició, que deura semblar lo portal de Sant Antoni de Barcelona, tot de sobinas y larianas, que prou costaràn un ull de la cara. M' han dit si ja s' esta formant una empresa de diligencias, para portar la gent per la exposició. Lo que se de cert es que en Mengala, que feya viatjes de Barcelona a Sarria, ja es aquí ab lo seu ómnibus, per veure si hi troba la vida. Los que tenen cotxe propi no s' hi venhuen de cap ull, tots se l' fan repiar d' un color nou que ara ha sortit, que las senyoras ja l' portan y que se l' diu color d' expusio. De compromisos no n' tenen poch, hi ha meje que ja té compromís lo seu tres per cent, ab totes las famlias que visita, un dia cada una lo coneix un jove que s' ha hagut de fer engrandir lo llibert, porque hi puguesen caber tots los conejuts que li han demanat pucio. Fins los caramolats estàn tots compromesos, y ara s' vol mirar si s' podrà seguir la exposició ab carretó y lliera, en una paraueta, no deisan res per veri. La gran caestió dels elegants ara esta en si l' deixaran entrar montats en caball sol, si decas se conseguen, velaiqui una bona proporció per las terrasses de per assí, pero això si, ellas no podrian acompañar lo burro, porque aquí això es molt mirat. Los que vagan a peu no paliran poch, figuris que crech que no hi haurà accers, que s' prohibirà a los cotxeros que fassin petar lo látigo y que l' cotxes alaràn una polseguera del dimoni, puig ara ab aquesta sequedat, no crech que puguen rogar. Ademes, se rehentaran, porque son vuit

A UNA NINA FANTASIA Quant tu veig, dolas nineta, tola alegre y maldeta, per la rambla de las bars. Quant tu veig tant ocupada, mentres pasejas, voltada de deu ó dotze madors. ¡Ay nineta! penso jo. ¡Ditxés qui l' vulguis y no t' beguis ¡ben ditxés! Quant tu veig al ball del Prado, present fero y maledicad, pegant orra als balladors... Y quant veig que sempre tria ton gust lo mes car... ¡m' ayunia! espilan los teus amors. ¡Ay nineta! penso jo. ¡Ditxés qui l' dons carbasat ¡ben ditxés! Quant tu veig que és tan amiga ab la criada, porque l' diga recados dets que t' fan l' os Levante a las dues tocadas fento cuernos y ensiamadas y estant llista a quartis de des. ¡Ay nineta! penso jo. ¡Qui no t' coneixi que t' compri, que bé o serà de ditxés! Quant corras, nina bufosa, com fanguera papallona, de la finestra als balcones; del serval a la botiga.

RECUERDOS Y BELLEZAS DE BARCELONA